

LECTORI SALUTEM!

Lassan három éve, 2010 novemberében a budapesti Eötvös József Collegium igazgatója, Horváth László és a szegedi Eötvös Loránd Kollégium vezetője, Kincses János kinyilvánította szándékát, hogy szorosabbra fonja a két kollégium tudományos együttműködését. E szándék első ízben 2011-ben öltött testet a március 25-én megrendezett Eötvözet Konferenciában, amelyen a két kollégium bölcsészhallgatói számoltak be kutatásaikról, majd áprilisban az Eötvös² Workshopon, melyen a szegedi és budapesti matematikusok és informatikusok adtak egymásnak randevút. A szegedi szakkollégium képviseltette magát a XII. Eötvös Konferencián is. Az idén másodszor megrendezett Eötvözet Konferencia immár szinte szegedi *pendant*-ja a patinás budapesti kollégiumi rendezvénynek.

A kollégiumok együttműködésének egyik lehetséges területe a kollégiumi kurzusok együttműködése: az Eötvös Collegium Mészáros Tamás vezette Bollók János Klasszika-Filológiai, valamint Történelmi Műhelye Farkas Zoltán vezetésével ebben is élen jár: vendéglőadókként segítették a szegedi kollégium Quadrivium Műhelyének munkáját, a szegedi Quadrivium műhely tagjait pedig meghívták kurzusaira. Ezen kívül a két Eötvözet Konferencia alkalmat teremtett arra is, hogy a két kollégium bölcsészműhelyei is bemutatkozzanak egymásnak.

Idei második Eötvözet Konferenciánk programja, résztvevői, elnökei pontosan mutatják, hogy a konferenciák hogyan segítik, ösztönzik a kollégiumokban működő bölcsészműhelyek munkáját, s hogy a szegedi műhely, illetve most már műhelyek körül illetve bennük az ott folyó egész éves szakmai munkán kívül életrevaló, emberi kapcsolatokkal megalapozott tudományos közösség kezd kibontakozni oktatókból és – a nem is oly távoli jövő oktatóiból, jelenlegi – hallgatókból. A kollégiumi bennmaradáshoz szükséges tudományos munka, az OTDK-konferenciákra való önálló és magányos készülődés helyét átveszi a közös szellemi munka, a műhelyként való szerveződés, egymás segítése, támogatása, hogy egymásra figyelünk, s ha kell, kritizáljuk, ha lehet, elismerjük egymást, de mindenképpen megismerjük egymás tehetségét és teljesítményét. Tudunk egymásról, nemcsak a szűkebb, hanem a szélesebb szakmai utánpótlás is megismeri leendő kollégáit tudományterületén, s mindennek alighanem üdvös hatása lesz a későbbiekben a szorosabb szakmai kapcsolatok, együttműködés kialakításában és fenntartásában is. Bizonyítsa a kötet e reményünk megalapozottságát.

Dr. Nagyillés János
Az SZTE Eötvös Loránd Kollégium
Quadrivium Műhelyének műhelyvezetője